

“हिंस्रौघधीनां स्त्राजीवोऽभिचारो मूलकर्म च” ।

इति मनौ ११ अध्यायः ॥ * ॥ अध्याभिचारः ।

“उं विरुद्धे रूपिणि चयिद्धे वैरिणममुकं देहि

देहि स्वाहा” । इति खड्गमभिमन्त्रा खड्गमन्त्रांश्च

पठित्वा खड्गं संपूज्य क्षागादिकममुकोऽस्ति इति

वैरिणाभिमन्त्रा रक्तसूत्रेण त्रिधा मुखं बद्धा

वैरिणाभा प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा ।

“उं अयं स वैरी यो देहि तमिमं पशुरुपिणं ।

विनाशय महादेवि स्ते स्ते खादय खादय” ॥

इति पठित्वा बलिशिरसि पुष्पं दत्त्वा बलिमन्त्रं

पठित्वा बलिं संपूज्य अद्याश्विने मासि महा-

नवम्यां अमुकगोत्रोऽमुकदेवशर्मा अमुकशत्रु-

नाशाय इमं क्षागं महिषं वा अमुकदेवतं भग-

वत्यै दुर्गायै तुभ्यमहं सम्यददे । इत्युत्सृज्य आं

ब्रूं फट् इति ह्नित्वा मूलं पठित्वा एतद्गुह्यं दुर्गायै

नमः । इति रक्तं शिरश्च दत्त्वा अष्टाङ्गमासे-

र्हामं मूलमन्त्रेण कुर्यादिति तन्वसारः ॥

अभिचारी, [नृ] चि, (अभिचरति शत्रुबधार्थं

कर्म करोति, अभि + चर + चिनि ।) अभि-

चारकर्त्ता । तन्त्रादिशास्त्रोक्ताभियुक्तकारी । अभि-

पूर्वचरधातोः कर्त्तरि णिन् ॥

अभिजनः, पुं, (अभिजायतेऽज, अभि + जन् +

आधारे घञ्, लृट्भावः ।) ख्यातिः । जन्मभूमिः ।

कुलश्रेष्ठः । वंशः । इति मेदिनी ॥ (अन्वयः ।

“अभिजनतपोविद्यावीर्यक्रियातिप्रदैनैर्जैः” ।

इति महावीरचरिते ।

“कथं दशरथाज्जातः शुद्धाभिजनकर्मणः” ।

इति रामायणे ।)

अभिजातः, चि, (अभिजन् + भावे क्तः अभिसतं

प्रशस्तं जातं जन्म यस्य सः ।) सुन्दरः । न्यायः ।

इति विश्वः ॥ कुलजः । कुलीनः । बुधः । पण्डितः ।

इत्यमरः ॥ (अष्टवंशोद्भवः ।

“जायन्तेनाभिजातेन शूरः शौर्यवता कुशः ।

अमन्यतैकमात्मानमनेकं वशिर्ना वशी” ॥

इति रघुवंशे ।

“न स्त्रीच्छित्तं यच्चादौ स्त्रीषु नापकृतं वदेत् ।

मङ्गीर्यं नाभिजातेषु नाप्रलुङ्गेय संस्कृतं” ॥

इति मनुः । उद्भितः । उपयुक्तः । योग्यः । सुरूपाः ।

मनोहरः । मान्यः । पूज्यः । धन्यः । स्त्राघ्यः ।

भगवान् । समृद्धः ।)

अभिविज्, स्त्री, (अभि + जि + क्तिप् ।) दिवसस्या-

ष्टममुहूर्त्तः । कुतपकाल इति प्रसिद्धं । यथा,—

“अपराह्णे तु संप्राप्ते अभिजिहोहिणोदये ।

यद्वच दीयते जन्तोस्तदक्षयमुदाहृतं” ॥

इति मत्स्यपुराणं । नक्षत्रविशेषः । तत्तु तार-

काचयाभिकेष्टकाटकाकृति । उत्तराषाढायाः

शेषपञ्चदशदण्डाः अवगायाः प्रथमदण्डचतुष्टयं

एतद्गुणविंशतिदण्डात्मकमभिजिह्वति ॥ इति

ज्योतिषं ॥ तत्र जातफलं ।

“अतिसूक्ष्मलितकान्तिः सम्मतः सज्जनानां

ननु भवति विभीतस्त्रासकीर्तिः सुवेशः ।

दिग्बन्धुरसुरभक्तो यत्कवाङ्मानवः स्त्राद-

भिजिति यदि स्तूतिर्भूपतिः स्वस्ववंशे” ॥

इति कौलीप्रदीपः ॥

अभिज्ञः, चि, (अभि साकल्येन जानाति, अभि +

ज्ञा + कर्त्तरि कः ।) प्रवीणः । निपुणः । विद्वान् ।

इत्यमरः ॥ (बोद्धा । दत्तः । कुशलः ।

“अभिज्ञाश्चेदपातानां कियन्ते नन्दनद्रुमाः” ।

“अनभिज्ञास्तमिखाणां दुर्दिनेष्वभिसारिकाः” ।

इति कुमारसम्भवे ।)

अभिज्ञानं, स्त्री, (अभिज्ञायतेऽनेन, अभि + ज्ञा +

करणे ल्युट् ।) चिह्नं । इति हेमचन्द्रः । (अङ्गः ।

लक्ष्यं ।

“एतस्मान्नां कुशलिनमभिज्ञानदानादित्वा

मा कौलीनाश्चकितनयने मय्यविश्वासिनी भूः” ।

इति मेघदूते । स्मृतिः । ज्ञानभेदः ।

“एवमुक्तस्तु रामेण हनूमान् वानरर्षभः ।

पूर्ववृत्तमभिज्ञानं भूयः संप्रत्यभाषत” ॥

इति रामायणे । सोऽयमिति ज्ञानसाधनं चिह्नं ।

स्मरणाथमङ्कुरीयादिकं चिह्नं । “अयं मैथिल्य-

भिज्ञानं काकुत्स्थस्याङ्कुरीयकः” । इति भट्टि-

काव्ये ।)

अभितः, [स्] व्य, (अभि + तसिन् ।) शीघ्रं । साकल्यं ।

आभिसुख्यं । उभयतः । “अङ्गान्यथाक्षीदभितः

प्रधानं” । इति भट्टिकाव्ये ।) समीपं । इति

मेदिनी ॥

अभिधर्षणं, स्त्री, (अभि + धृष् + भावे ल्युट् ।)

रक्तः पिशाचभूतादेरभिधर्षः । इति महाभारतं ॥

सर्वतोभावेन धर्षणञ्च ॥

अभिधा, स्त्री, (अभि + धा + करणे भावे च अङ्,

स्त्रियां टाप् ।) नाम । इति हेमचन्द्रः ॥ न्याय-

मते शब्दशक्तिः । मीमांसामते विधिसमवेत-

विध्यापारोभूतपदार्थः । तस्या लक्षणं । “स

मुखोऽर्थस्तत्र मुखो व्यापारोऽस्याभिधोच्यते” ।

इति काव्यप्रकाशः ॥ * ॥ तत्र “सङ्केतितार्थस्य

धोधनादयिमाभिधा” । इति साहित्यदर्पणं ॥ (आ-

ख्या । आङ्गा । अभिधानं । नामधेयं ।)

अभिधानं, स्त्री, (अभिधीयते अनेन, अभि + धा

+ करणे ल्युट् ।) नाम । इत्यमरः ॥ कथनं ।

यथा । “तवाभिधानाद्यथे नताननः” । इति

भारविः ॥ शब्दकोषः । यथा । “कृतञ्चितसमा-

सानामभिधानं नियामकं” । इति वोपदेवः ॥

(आख्या । नामधेयं ।)

“आख्याङ्ग अभिधानञ्च नामधेयञ्च नाम च” ।

इत्यमरः । “शिलखिणि कानु नाम कियच्चिरं

किमभिधानमसावकरोत्तपः” । इति साहित्य-

दर्पणे । उक्तिः । उल्लेखः । निर्देशः ।)

अभिधेयं, स्त्री, अभिधानं । नाम । (“इति प्रयो-

जनाभिधेयसम्बन्धाः” इति वोपदेवः ।) अभिधीयते

अनेनेति कारणे यः ॥

अभिधेयं, चि, (अभि + धा + कर्मणि यत् ।) अभि-

धागम्यं । वाच्यं । प्रतिपाद्य । यथा । “इति प्रयो-

जनाभिधेयसम्बन्धाः” । इति वोपदेवः ॥

अभिधा, स्त्री, (अभि + ध्ये + अङ् + टाप् ।) परस्मै

विषयस्युहा । इत्यमरः ॥ परत्रये जिहृत्ता ।

दोषचिन्तापूर्वकं परस्मै लिप्ता इत्येके । विषय-

प्रार्थना । इति खामी । विषयस्य लाभस्य स्पृहा

विषयस्पृहा विषयेन चौर्यादिना स्पृहा इति

ढतीयासमासः इत्यन्ये । विषयस्पृहेति पाठे पर-

स्वविषये विषयितया स्पृहा जिहृत्तामात्रं । इति

काश्चित् इति कौमुदी । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अभिनायः । इति रायमुकुटः ॥

अभिनन्दनः, पुं, (अभिनन्दयति, अभि + नदि +

णिच् + ल्युट्) बुद्धविशेषः । चतुर्थस्तीर्थकारजिनो-

ऽयं । इति हेमचन्द्रः ॥ सर्वतोभावेनानन्दजनके

चि ॥

अभिनयः, पुं, (अभिनयीते हृद्गतक्रोधादिभावः

प्रकाशयतेऽनेन अभि + नी + करणे अच् ।) हृद्गत-

क्रोधादिभावाभिव्यञ्जकः । अङ्गुल्यादिना यत्ती-

क्षतमनःकार्यं । तत्पर्यायः । व्यञ्जकः २ । इत्य-

मरः ॥ दृश्यकार्यं । रङ्गादिभिर्नटैः रामयुद्धिष्ठिरा-

दीनामवस्थानुकरणं । स चतुर्विधः । आङ्गिकः १ ।

वाचिकः २ । आहार्यः ३ । सात्त्विकः ४ । इति

साहित्यदर्पणं ॥ (“तामेतां परिभावयन्त्वभिनयै-

र्विन्यस्तारूपा बुधाः शब्दवज्रविदः कवेः परिणत-

प्रज्ञस्य वाणीमिमाम्” । इति उत्तरचरिते ।)

अभिनवः, चि, (अभि + नु + भावे अप् ।) नूतनः ।

इत्यमरः ॥

(“अभिनवमधुलोलुपस्त्वं

तथा परिचुम्बा चूतमञ्जरीम्” ।

इति प्राकुन्तले ।)

अभिनवोद्भित् [दृ] पुं, (अभिनवं यथातथा उद्भि-

नत्ति उद्भिद्य जायते, अभिनव + उत् + भिद् +

कर्त्तरि क्तिप् ।) अङ्गरः । इत्यमरः ॥

अभिनिर्मुक्तः, पुं, (अभि साकल्येन सायन्तनकार्येण

निर्मुक्तः ।) सूर्यास्तकालशायी । यस्मिन् सुप्ते

सूर्याऽस्तं याति सः । इत्यमरः ॥

(“सूर्येण ह्यभिनिर्मुक्तः शयानोऽभ्युदितश्च यः ।

प्रायश्चित्तमकुर्वानो युक्तः स्थान्महेतुनसा” ॥

इति मनुः ।)

अभिनिर्घाणं, स्त्री, (शत्रुमभिलक्षीकृत्य निर्याणं

निर्गमः ।) विजिगीषोः प्रयाणं । यात्रा । इत्य-

मरः ॥ (जिगीषया गमनं ।

“यत्स्वेनयाभिनिर्घाणं स्मृतं तदभिघेयानम्” ।

इति हलायुधः ।)

अभिनिवेशः, पुं, (अभि + नि + विश् + भावे घञ् ।)

मनःसंयोगविशेषः । मनोनिवेशः । आवेशः ।

प्रास्तादौ प्रवेशः । तत्पर्यायः । निबन्धः ९ । इति

हेमचन्द्रः ॥ योगशास्त्रमते मर्याजान्यभयजनका-

विद्याविशेषः ॥ (आग्रहः । अवश्यमिदं कर्त्तव्य-

मित्यादिरूपोऽध्यवसायः । दृढसङ्कल्पः ।

“इत्युक्तवन्तं जनकात्मजायां

नितान्तरुद्धाभिनिवेशभीश” ।

इति रघुवंशे ।

“अथानुरूपाभिनिवेशतोषिणा

कृताभ्यनुज्ञा गुरुणा गरीयसा” ।